

ἡ τριάκοντα ὑφεκατομέτρων· οἱ βάτραχοι τοῦ Ἀριστοφάνους ἐκπέμπουσιν ἀφθόνως τὸ κλασικὸν κολᾶς αὐτῶν. Ἐκτὸς τοῦ δάσους, παρὰ τὴν Κολοκυνθοῦν, τὸν ἀρχαῖον Κολωνὸν τοῦ Σοφοκλέους, χάριεσσα λεωφόρος παρακολουθεῖ τοὺς ἐλιγμούς του· τὰ δένδρα κήπων τινῶν, οἱ ὑψηλοὶ κάλαμοι, οἵτινες ἐνθυμίζουσι τὸν Πᾶνα καὶ τὴν Σύριγγα, πολλαὶ ὥραϊαι λόχμαι αἰγείρων, συστάδες ἀλοῶν, ῥοδοδαφνῶν καὶ συκαμινεῶν, εἰσὶ παρατεταγμέναι κατὰ μῆκος τῶν ἐπιχαρίτων ἐλιγμῶν τοῦ ποταμίου. Παλαιὰ λιθινὴ γέφυρα κατέρρευσεν εἰς τὸ ὕδωρ, ὅπερ παίζει περὶ τοὺς λίθους· ἐπετέθησαν ἐκεῖ σανίδες τινές, δι' ὧν διαπεραιοῦνται οἱ χωρικοὶ ἀπὸ τῆς μιάς ὁχθῆς εἰς τὴν ἑτέραν, ἀλλ' εὐκόλως διέρχονται αὐτὸ διὰ γυμνῶν ποδῶν. Ὀλίγῳ πορρωτέρω τὰ δένδρα πολλαπλασιάζονται καὶ ὁ Κηφισὸς εὐρύνεται ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτῶν. Ἀγροτικὰ καφενεῖα ἐγκαθιδρύθησαν ἐν τῇ ὁάσει· ἐκείνη ἀποτελεῖται χλοάζον νησίδριον ὅπου ἀκούονται ψιθυρίζοντα τὰ πυκνὰ φυλλώματα· κλίνουσιν εἰς τὸ διαυγὲς ὕδωρ τοῦ ῥυακίου, ὅπερ ἀντανακλᾷ αὐτὰ καὶ πρὸς στιγμὴν διαβλέπει τις τὴν δροσερὰν ὀπτασίαν τοπίου.

Ἄν θέλῃ τις καὶ πάλιν νὰ εὕρῃ σκιάν, πρέπει νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω, διὰ τῶν ὁδῶν, τουτέστι διὰ νεφῶν κόνεως. Ἀλλὰ προσθέτω ἐν σπουδῇ ὅτι εὐχερῶς συνεπιθίζεται ἡ κόνις τῆς χώρας ταύτης. Κατήντησα ἐν τέλει νὰ μὴ ἐννοῶ αὐτήν, πλὴν μόνον ὅτε ἦτο ἀληθῶς πυκνή, τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἔπνεε σφοδρὸς ἄνεμος. Νεᾶνις τις τῶν Ἀθηναίων μὲ διεβεβαίωσεν ὅτι τὰ νέφη ἐκεῖνα ἀπέπνεον *bariliar*· ἄλλη τις, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔλεγεν ἐν μέσῳ δίνης κοινορτοῦ ὅτι ἡ κόνις ἐκείνη δὲν ἦτο τόσοσ γλυκεῖα ὅσον ἡ τῶν Ἀθηναίων. Ἀναφέρω ταῦτα, ἅτινα ζωγραφοῦσι ζωηρῶς τὸ πάθος τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῆς χώρας των· ἐγὼ ἀρκοῦμαι εἰς τὸ νὰ λησμονῶ τὴν κόνιν. Προχωρῶ λοιπὸν ἡρέμα μεθ' ὅλον τὸν ἥλιον καὶ τὸν κοινορτὸν μέχρι τῆς κοιλάδος τοῦ Χαλανδρίου, τοῦ γενεθλίου τόπου τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὅπου συναντῶ δασύλλια πευκῶν, ὠραιστάτων λευκῶν, καὶ βραχίονά τινα τοῦ Κηφισοῦ, ῥέοντα μετριοφρόνως διὰ μέσου καλᾶμων. Διῆλθον, ὅπως μεταβῶ, διὰ τῶν Ἀμπελοκήπων, ὅπου ἐγεννήθη ὁ Σωκράτης, καὶ ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς κοιλάδος, τὸ πνεῦμά μου τρέχει εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην, ὅστις ἐβάδισεν ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν δένδρων ἐκείνων καὶ ἀνερριχήθη τὰ πλευρὰ τῆς χαράδρας. Εἶμαι σχεδὸν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Πεντελικοῦ, ὅπερ ἀνυψοῖ — ὅμοιον πρὸν Θεὸν — τὸ μεγαλοπρεπὲς του μέτωπον· δάση περιζωννύουσι τὴν βάσιν του, καὶ αἱ ἐξοχαὶ τοῦ κώνου αὐτοῦ διακυγάζουσιν εἰς τὸν ἥλιον. Εἰς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων, ἀνακεικλιμένος ἐπὶ τοῦ εὐώδους θύμου, ἀκούω τὸν ψι-

θυρον τοῦ ὕδατος, ἡ δὲ φρικίασις τῶν φύλλων ὁμοιάζει πρὸς τὸ κρότον καταρράκτου. Οἱ κάτοικοι τοῦ Χαλανδρίου μὲ γνωρίζουσι, τὰ δὲ παιδιὰ μοὶ ἀναπέμπουσι τὰ φαιδρά των ζήτω, ὅτε ἡ ἄμαξά μου ἐπιφαίνεται εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ χωρίου. Σταματῶ ἐν τῇ πλατείᾳ ὅπου ἐγείρεται ἡ ἐκκλησία, καινουργή, κατὰ χάριεντα βυζαντινὸν ῥυθμόν· οἱ φουστανελλοφοροῦντες χωρικοὶ καθήμενοι μὲ παρατηροῦσι μετ' εὐμενείας. Εἰσδύω ἀνὰ μέσον δύο τοίχων ἐκ πηλοῦ φρασσόντων τοὺς ἀγρούς καὶ κατέρχομαι ταχέως πρὸς τὸ δάσος καὶ πρὸς τὸν Κηφισόν. Συναντῶ ἐκεῖ παιδιὰ βόσκοντα αἰγας ἢ κοράσια τρέχοντα γυμνόποδα εἰς ἀνωφερεῖς ἀτραπούς· μένω ἐπὶ πολὺ πληρῶν· τοὺς πνεύμονάς μου δρόσου καὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου πρασινάδας, εἴτα δ' ἀπέρχομαι ὅταν ὁ ἥλιος κλίνη πρὸς τὸν Κιθαιρῶνα, ἀκτινοβολοῦντα ὑπὸ τὸν ῥοδόχρουν οὐρανόν.

Α.

("Ἐπεται τὸ τέλος.")

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν κίσθανθῃς ὅτι ἀπεσπάρθῃς τεμάχιον ἀπὸ τοῦ στέμματος τῆς ἀτομικῆς σου ἀνθρωπίνης ἀξίας, φύγε μακρὰν τοῦ ἀφαιρέσαντος τὸ τεμάχιον ἄνευ μίσους καὶ περιφρονήσεως. Ὁ φέρων ἐν τῇ ψυχῇ του μῖσος καὶ περιφρόνησιν ἔχει βαρεῖαν καρδίαν καὶ δὲν δύναται ν' ἀναπνεύσῃ ἐλευθέρως.

Ὅμοιάζομεν πάντες πρὸς καθεῖρκτους. καταδεδικασμένους εἰς τὴν ἐσχάτην ποινήν, οἵτινες διασκεδάζουσι προσωρινῶς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς εἰρκτῆς, μέχρις οὗ ἔλθωσι νὰ παραλάβωσιν αὐτοὺς.

Ἐὰν ἐδιδάχθῃς καλῶς γράμματα, ὠφελεῖσαι σὺ ὁ ἴδιος. Ἐὰν ἐδιδάχθῃς καλὴν ἀνατροφὴν, ὠφελοῦνται οἱ περὶ σέ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Περὶ τῆς νοημοσύνης τῶν πιθήκων πολλὰ ἔχουσι γραφῇ μέχρι τοῦδε. Ἀλλὰ τὸ παραδοξότερον βεβαίως περὶ τούτων εἶνε τὸ ἀναφερόμενον ὑπὸ τῆς «Ἐμπορικῆς ἐφημερίδος» τοῦ Πρίου Ἰανναίρου. Αὕτη διηγείται ὅτι ἐν τινὶ κτήματι ἐν Βραζιλίᾳ, ἐν ᾧ ἐφυτεύθη κάνναβις, προσελήφθησαν ἑπτὰ πιθήκοι πρὸς θερισμὸν αὐτοῦ, καὶ ὅτι οἱ πιθήκοι οὗτοι ἐκτελοῦσι κάλλιστα τὴν ἐργασίαν των.

Τοιαύτας εἰδήσεις μόνον ἡ ὑπερωκεάνειος ἡπειρος συνεθίζει ν' ἀποστέλλῃ εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ὁ πρίγκηψ Βάττεμπεργ, ἀδελφὸς τοῦ πρίγκη-
γεμόνος τῆς Βουλγαρίας, νυμφευθεὶς τὴν πριγκίπισ-
σαν Βεατρίκην θυγατέρα τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας,
οὐ μόνον ὤμοσεν εἰς αὐτὴν αἰωνίαν ἀγάπην καὶ πί-
στιν, ἀλλ' ὑπεσχέθη νὰ μὴ καπνίσῃ ποτὲ σιγάρον
οὔτε εἰς τὸ δωμάτιον τῆς σύζυγού του οὔτε εἰς τὸ
τῆς πενθερᾶς τῆς. Ἐνεκα τούτου εὐγνωμονοῦσαι διὰ
τὴν αὐταπάρνησιν ταύτην αἱ δύο ὑψηλαὶ κυρίαι ἐξέ-
πληξαν αὐτὸν ἡμέραν τινὰ ὀδηγήσασαι εἰς ἰδιαιτε-
ρόν τι καπνιστήριον, ὅπερ κυφίως χάριν αὐτοῦ κατε-
σκεύασαν. Τὸ καπνιστήριον τοῦτο ἔχει τὴν μορφήν
σκηνῆς κεκαλυμμένης ὑπὸ τουρκικῶν ταπήτων. Ἐν
μέσῳ τῆς σκηνῆς ὑπάρχει τεχνητὸν φυτὸν καπνοῦ
ἔχον τὸ μέγεθος ἀναστήματος ἀνθρώπου, ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων δὲ αὐτοῦ προβάλλουσι τὰ ἡδύτερα καὶ πολυ-
τιμότερα σιγάρα τῆς Χαβάνας. Ἀντὶ χρώματος ἡ γά-
στρα ἡ φέρουσα τὸ φυτὸν εἶνε πλήρης τουρκικοῦ κα-
πνοῦ, περὶ δὲ ὑπάρχουσι χθαμαλὰ διβάνια, ὅπισθεν τῶν
ὁποίων κρέματαὶ ὀλόκληρος συλλογὴ τῶν πολυτιμο-
τέρων καὶ λιμυροτέρων καπνοσυρίγγων καὶ σι-
μπουκίων.

Εἰς τὸν καλλίτερον χρυσοχόον ἐν Σόφια παρήγ-
γειλε τὸ δημαρχεῖον τῆς πόλεως πινάκιον ἀργυρο-
χρυσον, ἐν ᾧ θὰ τεθῇ ὁ ἄρτος καὶ τὸ ἄλας, ἅτινα θὰ
προσενεχθῶσιν εἰς τὸν νέον ἡγεμόνα.

Κατὰ τοὺς στατιστικούς πίνακας τοῦ Hubner ἐν Γερ-
μανίᾳ ἐπὶ 1000 ἀνδρῶν ἀναλογοῦσι 1043 γυναῖκες.
Ἐπειδὴ δὲ τὸ γερμανικὸν κράτος κατὰ τὴν στατιστικὴν
τοῦ 1885 ἔχει κατοίκους 46,855,704, πλειονάζουσι
986,978 γυναῖκες. Ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ 1000 ἀνδρῶν ἀ-
ναλογοῦσι 906 γυναῖκες, ἐν Βοσνίᾳ δὲ 805. Καὶ ἐν
Ἰταλίᾳ αἱ γυναῖκες εἶνε ὀλιγώτεραι (995), ὡς καὶ
ἐν Ρουμανίᾳ (944), Σερβίᾳ (988) καὶ ταῖς Ἡνω-
μέναις Πολιτείαις (965).

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἰταλίας δημοσιεύουσι τὸ ἐξῆς
ἀνέκδοτον περὶ τῆς βασιλίσσης Μαργαρίτας. Κατὰ
τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος θέρους ἠρώτησεν αὐτὴ τὸν
σύζυγόν τῆς ἂν κατὰ τὴν πολλάναις ἡδὴ δημοσίᾳ ἐκ-
φρασθεῖσαν γνώμην του εἶνε εἰσέτι τόσῳ νέᾳ, ὥστε
νὰ ἐξακολουθῇ φέρουσα εἰσέτι τὴν ἀγαπητὴν αὐτῆς
ἐνδυμασίαν, ἥτοι ἐκ λευκῆς μουσελίνης. Ὁ βασιλεὺς
Οὐμβέρτος ἀπήντησεν ὅτι περὶ τούτου θὰ σκεφθῇ,
καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον οὐδόλως ἔκαμε λόγον ἐπὶ τῆς
ὑποθέσεως ταύτης. Ἡμέραν τινὰ ὁμῶς μετηνέχθη
μέγα κιβώτιον ἐν Monza, ὅπερ οἱ ὑπηρεταὶ ἔφερον
εἰς τὰ δωμάτια τῆς βασιλίσσης καὶ ἀφῆκαν εἰπόντες
ὅτι «τοῦτο εἶνε ἡ ἀπάντησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειό-
τητος». Τὸ κιβώτιον ἐνεῖχεν 6 λευκοτάτας ἐνδυμα-
σίας, ἀρωματικωτάτας, ἃς ὁ βασιλεὺς εἶχε παραγ-
γεῖλει ἐν Παρισίοις διὰ τὴν σύζυγόν του.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Πάπα ἡγιασμένον χρυσοῦν ρόδον, τὸ
ὁποῖον τὸ παρελθὸν ἔτος ἔλαβεν ἡ βασίλισσα τῆς

Ἰσπανίας, ἐστάλη τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὴν δεσποινίδα
Caldwell ἐν Βαδδινγκτῶνι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν,
ἥτις ἐκληροδότησε 1,500,000 δολάρια πρὸς ἰδρυσιν
καθολικοῦ Πανεπιστημίου αὐτόθι.

Οἱ δύο περίφημοι ἐν τῷ κόσμῳ σφαιρισταί, ὁ Ἀ-
μερικανὸς Σχαίφερ καὶ ὁ Γάλλος Βινιῶ εἰς νέον
ἀγῶνα σφαιριστικὸν θέλουσι κατέλθει κατὰ τὸν προ-
σεχῇ Ὀκτώβριον. Ὁ Ἀμερικανὸς συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ
πλουσίου αὐτοῦ φίλου Ριχάρδου Ρῶτ, ὅστις στοιχημα-
τίζει μέχρι 25.000 φράγκων ὅτι νικητὴς θὰ ἀναδειχθῇ
ὁ Σχαίφερ. Τὸ ποσὸν τὸ παιζόμενον ὑπὸ τῶν δύο
σφαιριστῶν εἶνε 2,560 φράγκα ἐκ μέρους ἐκάστου
αὐτῶν. Ἡ ὅλη παρτίδα ἀποτελεῖται ἐκ 3000
ἀριθμῶν, οἵτινες θὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰς 6 συνεχεῖς ἐ-
σπέρας ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ παρισινοῦ Μεγάλου
Ξενοδοχείου. Οἱ δύο διάσημοι ἀντίπαλοι δὲν διηγω-
νίσθησαν ἀπὸ τοῦ 1885, ὅτε ὁ Βινιῶ ἠττήθη ἐν
Χικάγῳ ὑπὸ τοῦ Σχαίφερ εἰς παρτίδα διὰ τρεῖς
παίχτας, ἐν ᾗ τρίτος ἦτο ὁ Σλόσσων. Ὁ κερδήσας
θέλει λάβει οὐ μόνον τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν πο-
σόν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐσπράξεις τῆς εἰσόδου εἰς τὴν
αἶθουσαν τοῦ παιγνιδίου καὶ τὸ σφαιριστήριον ἐπὶ τοῦ
ὁποίου θὰ ἐκτελεσθῇ ὁ ἀγὼν.

Πρό τινος χρόνου κατέπλευσεν εἰς τὰς Ἀζόρας
νήσους, ἐκ τῆς Εὐέλπιδος Ἄκρας προερχόμενον καὶ
εἰς Ἀγγλίαν μεταβαῖνον, μικρὸν σκάφος, οὗ ἐπέβαι-
νον τρεῖς ναυτικοὶ Νορβηγοί, ἔχοντες καὶ οἱ τρεῖς
ὁμοῦ... δύο ὀφθαλμούς, διότι ὁ μὲν εἶνε ἐντε-
λῶς τυφλός, οἱ δὲ ἄλλοι δύο μονόφθαλμοι. Τὸ
πλοῖον τοῦτο ἐναυπηγήσαν ἐν Τρανσβάλη, μετέφερον
αὐτὸ διὰ ξηρᾶς εἰς Νατᾶλ καὶ ἐκεῖθεν διεπραιώθη-
σαν μέχρι τοῦ Εὐέλπιδος Ἀκρωτηρίου. Διὰ τὸν ἀπὸ
τοῦ Εὐέλπιδος μέχρι τῶν νήσων Ἀζορῶν πλοῦν ἐ-
δαπάνησαν δέκα ὀλοκλήρους μῆνας, παλαίοντες ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ σφοδρότατων τρικυμιῶν. Με-
τὰ ἐν ἔτος ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦ ἐκ Νατᾶλ ἀπόπλου των
κατέπλευσαν εἰς Δουβρον. Τὸ πλοῖον αὐτῶν φέρει
κατάδηλα τὰ ἔχνη τοῦ κινδυνώδους πλοῦ. Ἡ πρῶρα
εἶνε κατὰτρητος, ἡ τρύπις δὲ καλύπτεται ὑπὸ στρώ-
ματος φυκῶν καὶ ὀστρέων. Ἀλλὰ καὶ ἡ κατάστασις τῶν
τολμηρῶν ναυατῶν τῶν ἐκτελεσάντων διὰ τοῦ σκά-
φους τούτου τὸν μακρότατον πλοῦν, ἐμαρτύρει οὐχ
ἥττον, ὅτε ἀφίκοντο εἰς Δουβρον, τοὺς μόχθους καὶ
τὰς κακουχίας εἰς ἃς εἶχον ὑποβληθῇ καὶ αὐτοί.
Εἶχον ἐξασθενήσει τὰ σώματά των, κατέστησαν κοι-
λοπάρετοι, ἔτρεφον κόμην μακράν, τὰ ἐνδύματά των
δὲ εἶχον εὐρωτιάσει ἐκ τῆς διαρκoῦς ὑγρασίας.

Ἐν Gladbach παρὰ τῇ Βόννῃ τῆς Πρωσίας ἀπε-
βλήθη κατ' αὐτὰς ἱκανὸς ἀριθμὸς μαθητριῶν τοῦ
ἀνωτάτου Παρθεναγωγείου, ἡλικίας 14 μέχρις 18
ἐτῶν, διότι ἅπασαι μετέβησαν μετὰ μαθητῶν τοῦ
γυμνασίου εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον. Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦσαν
ἐνδεδυμέναι καὶ ἀνδρικὰ ἐνδύματα. Οἱ ἰδόντες τὰς
χειραφετημένας ταύτας δεσποινίδας εὐθυμούσας ἡσύ-
χως μὲ τὴν κεκομμένην βραχεῖαν κόμην βεβαιοῦσιν
ὅτι τὸ θέαμα ἦτο χαριέστατον.